

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2016 • ČETVRTO TROMESEČJE • INTER-EVROPSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Iako to tada nije znala, Monika iz Beča, Austrija, osnivala je međunarodnu crkvu svojim zabeleškama. Čitajte njenu priču na stranama 8 i 9.

AUSTRIJA

- 4 Izbeglica u ljubavi | 1. oktobar
- 6 »Osećam se sada sigurnom...« | 8. oktobar
- 8 Ručno pisane beleške | 15. oktobar
- 10 Mesto koje mogu nazvati domom | 22. oktobar
- 12 Spavanje sa dabrovima | 29. oktobar

ITALIJA

- 14 Deo plana | 5. novembar
- 16 Potpuno zaposlen | 12. novembar
- 18 Šamanov sin | 19. novembar

FRANCUSKA

- 20 Poziv, deo I | 26. novembar
- 22 Poziv, deo II | 3. decembar
- 24 Poziv, deo III | 10. decembar

RUMUNIJA

- 26 »Život sa 10+« deo I | 17. decembar
- 28 »Život sa 10+« deo II | 24. decembar

IZVORI

- 30 Program 13. Subote
- 31 Izvori
- 32 Mape

 = Priče koje mogu posebno da zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Vaši darovi trinaeste subote, za Inter-evropsku Diviziju tokom trećeg tromesečja 2013. godine, obezbedili su sredstva za izgradnju centra uticaja i crkve pored Lisabona, Portugal, crkve za Rome u zapadnoj Bugarskoj i finansiranje evanđeoskog poduhvata za studente u Češkoj Republici i Slovačkoj. Hvala vam!

© 2016 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Vodi subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Inter-evropsku diviziju. U ovoj diviziji živi više od 336 miliona ljudi, ali samo je 178.380 adventista, što znači 1 adventista na svakih 1.800 ljudi.

Ovog tromesečja upoznaćemo nekoliko zanimljivih priča o pojedincima koji su prevazišli različite prepreke u svojim životima, i koji su pozitivno odgovorili na pozive za prijateljstvo koje su im upućivali adventistički hrišćani. Nadam se da ćete u svojim razredima doživeti blagoslov, dok budete slušali ili čitali ove istinite priče.

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za (1) izgradnju nove crkvene zgrade u Beču, glavnom gradu Austrije, za međunarodnu adventističku kongregaciju, (2) centar adventističko-jevrejskog prijateljstva u Parizu u Francuskoj, (3) crkvu u Raguzi u Italiji, kao i (4) jedinstveni program za decu i mlade u Rumuniji.

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upućeni za:

- Izgradnju nove međunarodne kongracije u Beču u Austriji.
- Centar hrišćansko-jevrejskog prijateljstva u Parizu, u Francuskoj.
- Dečiji projekat: Jedinstveni program za decu i mlade u Rumuniji.

Naročita delovanja

Sada nas možete pratiti i na fejs-buku. Ako vam se sviđa lajkujte naše priče na engleskom jeziku www.facebook.com/missionquarterlies/.

Besplatni misionski DVD sa pričama iz adventističke misije www.subotnaskola.org.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za vaše misionske prezentacije.

Hvala vam što ste odvojili svoje vreme i sredstva da posredstvom subotne škole pomognete braći i sestrama širom sveta, i da ih ohrabre da učestvuju u misiji Hrišćanske adventističke crkve.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Urednik časopisa

Izbeglica u ljubavi

Ahmad

Govoreći svojim prijateljima o Bibliji, Ahmad je oduševljeno govorio: »Ovo je nešto potpuno novo. Novi pogled na život. Ovo mi se dopada. Osećam mir, dok čitam ove tekstove.«

Posle kraćeg vremena, prijatelj mu je tiho predao Bibliju. Što je više Ahmad čitao svetu knjigu, osećao je veći mir i blaženstvo. Ubrzo je počeo da postavlja mnoštvo pitanja svom prijatelju, koji ga je odveo na sastanak male hrišćanske zajednice. Da su njihovi sastanci bili otkriveni, mogli su da budu uhapšeni i ubijeni.

»U mojoj zemlji, kada vlasti dobiju bilo kakve podatke o tome da ste promenili svoju religiju, ili čak razmišljate da to učinite, oni će vas pogubiti. Ljudi samo nestanu.«

Međutim, kada sam pronašao ovu knjigu (Bibliju), i tako upoznao Isusa i svetlost istine, sve se promenilo.«

»Bog koji nas voli«

Ahmad je nastavio proučavanja i okupljanja u svom domu. Ubrzo, počeo je da predstavlja Hrista ljudima koji su se okupljali u njegovom domu.

»Postoji Bog koji nas voli«, Ahmad im je govorio, »Bog koji se očinskom ljubavlju ophodi prema nama, poslavši nam svog Sina da nas spase.«

Međutim, među ljudima koji su se okupljali u njegovom domu, nisu svi bili odu-

Ahmad* je dugo bio u potrazi za mirom. Najpre je u alkoholu pokušavao da pronađe mir, zatim u narkoticima – međutim, ništa nije moglo da ispuni prazninu u njegovom srcu.

Odlučivši da se oslobodi zavisnosti od alkohola, Ahmad je počeo da pohađa anonimnu grupu ljudi za podršku u borbi protiv zavisnosti (AA). Na sastancima sa drugim ljudima, Ahmad je želeo da pomogne ljudima da prevaziđu zavisnost, i postanu licencirani propagatori zdravog življenja. Dobio je, takođe, sertifikat od strane državne agencije, da može u svom domu da organizuje tečajeve za odvikavanje od duvana, alkohola i narkotika.

»Osećao sam mir...«

Čitanje je nešto u čemu je Ahmad uživao. Prelistavajući novine, jednog dana naišao je na reklamu koja je sadržala neke tekstove iz Biblije. Ahmad nikada nije naišao na nešto slično. Uživao je u svakoj rečenici koju je pročitao.

* Sva imena u ovoj priči su izmenjena

ševljeni novom religijom. »Budi obazriv, šta ćeš iznositi u javnosti, možda mogu da ti naude ili naprave problem.«

Poslušavši savet, Ahmad je postao obazriviji: »Međutim, nisam mogao samo da sedim skrštenih ruku i čekam.« Čitajući Bibliju, saznao sam da je smisao Njene poruke, preneti drugim ljudima nadu.

Ahmad je postao deo društva koje je u tajnosti širilo hrišćanska načela. On je delio male Biblije, snimljene propovedi na CD-u, kao i kratak biblijski tečaj. On je ovakve paketiće delio širom zemlje.

»Našao sam crkvu!«

Negde u to vreme, Ahmad je počeo da se dopisuje sa Hamidom, svojim prijateljem koji je živio u Austriji.

»Našao sam crkvu koja podržava predavanja o štetnosti alkohola i droge«, pisao je Hamid. »U crkvi su veoma prijateljski raspoloženi, i prihvatili su me. To je Hrišćanska adventistička crkva.«

»Kada neko poput tebe i mene izbegne iz svoje zemlje, obično su ljudi zabrinuti da li će biti prihvaćeni. Međutim, ovi ljudi pokazali su da Bog ne gleda ko je ko. Uz njih sam još dublje i potpunije upoznao Boga.«

Nešto više od godinu dana, Hamid se dopisivao sa Ahmadom, iznoseći mu svoja zapažanja i duhovna iskustva, koje je upoznao u Adventističkoj crkvi u Austriji.

Bežanje od opasnosti

Ahmad je nastavio da organizuje tajne hrišćanske sastanke u svom domu. Međutim, jednog dana, jedan njegov hrišćanski prijatelj je samo »iščezao«. Ahmad je shvatio da su vlasti čule za tajne sastanke u njegovom domu, i da su njegova supruga i on bili u opasnosti.

Iako je njegova supruga bila u devetom mesecu trudnoće, Ahmad je shvatio da je njihova bezbednost ugrožena. Odlučili su da tiho napuste svoj dom i prebegnu u neku drugu državu. Odatle su nastavili svoje putovanje u Austriju, u kojoj su pronašli svog prijatelja Hamida.

Pronaći mir

Prvog dana pošto su stigli u Austriju, Hamid ih je odveo u adventističku crkvu. »Ovde ćete naći mir, rekao je zabrinutom paru.«

»Naišao sam na više od mira, naišao sam na ljubav«, kaže Ahmad. »To je bilo prvi put da se neko nudi da im pomogne ne tražeći ništa zauzvrat. Ljudi u crkvi prihvataju nas i vole samo zato što je tako činio Isus. Na ovakvu ljubav ni u svojoj porodici nisam naišao. Religija mojih roditelja nikada nije bila tako privlačna za mene. Upoznajući Boga i adventističku nauku, osetio sam da me Bog voli, i da me ljubavlju obasipa. Ja sam izbeglica u ljubavi.«

Ahmad, njegova supruga i beba sada redovno pohađaju Hrišćansku adventističku crkvu u Austriji. Ahmad nastavlja da širi Radosnu vest, koja je već uticala na mnoge izbeglice, da poput njega dođu u crkvu. 🌍

Brze činjenice

- Glavni grad Austrije je Beč.
- Austrija je uglavnom planinska zemlja, sa prosečnom visinom od 914 metra.
- Reka Dunav je najduža reka u Austriji.
- Nemački jezik je službeni jezik, koji govori 88% populacije. Drugi zastupljeni jezici su mađarski, hrvatski, srpski, bosanski, turski i poljski.

»Osećam se sada sigurnom...«

AUSTRIJA | 8. oktobar

Fatima

Fatimin* život bio je ispunjen nasiljem. Kako je bila udata za nasilnog čoveka, koji je koristio religiju da bi je potčinjavao sebi, Fatima je često doživljavala batine i poniženja. Nije joj bilo dozvoljeno da napušta svoju kuću (praksa koja je poznata u zemljama Srednjeg istoka).

Na kraju joj je, usled teške porodične finansijske situacije, suprug, konačno dozvolio da radi u salonu za lepotu, gde je mogla da se kreće i bude samo među ženama. Fatima je postajala sve više potištena i pokušavala je da izvrši samoubistvo.

»Međutim, zaista to nisam mogla da učinim«, priseća se ona. »Nešto u meni je govorilo – to nije ispravno.« Osećajući se beznadežno, Fatima je mehanički prolazila kroz dan, bez ikakvih osećanja.

»Zašto tako tužna?«

Jednoga dana u salonu, jedna sredovečna žena upitala je Fatimu: »U čemu je problem kćeri moja, zašto si tako tužna?«

*Nije njeno pravo ime.

Osećajući njenu iskrenu želju da joj pomogne, Fatima je počela da se otvara i iznosi sve tajne svog srca. Žena je mudro slušala, zatim govorila o nadi, dobroti i ljubavi. Fatimino srce bilo je pokrenuto izjavama ove gospođe. Radovala se saznanju da ona želi da svakodnevno dolazi na masaže i razgovor sa njom.

Jednog dana, ova gospođa pozvala je Fatimu u svoj dom na zajednički obrok. Suprug joj je dozvolio da ode. Dok su bile zajedno, ova gospođa govorila je Fatimi o Isusu i tome kako On može da vrati mir i osmeh u njen život i dom.

Tajni sastanak

Ove žene nastavile su svoje druženje, i postepeno Fatima je počela da se oseća ohrabrenom. Onda je jednog dana, ova gospođa pozvala Fatimu na tajni sastanak.

»Idem na sastanak, na kome možemo da saznamo više o Isusu i Bibliji. Da li bi želela da počeš sa mnom?«

Fatima je bila zainteresovana, i tako su se ove dve žene uputile u dom, u kome je bilo okupljno devet do deset osoba. Prisutni su čitali stihove zapisane u Bibliji, a jedan od njih vodio je razgovor. Tada je prvi put u svom životu videla Bibliju i oduševljeno je držala tu »zabranjenu« knjigu.

Zbog svog nasilnog supruga, Fatima nije mogla redovno da dolazi na sastanke ove grupe. Bez obzira na sve, mogla je da zadrži dragocenu knjigu.

Međutim, jednog dana, nasilje je ponovo počelo u njenom domu. Kada je stigla

Misionske informacije

- Austrijska unija crkava obuhvata 50 crkava i ima nešto više od 4.135 vernika.
- Godine 1895, L. R. Konradi je rukovodio prvom službom adventističkih krštenika u Austro-Ugarskoj u Klausenburgu.
- Godine 1902. obeležen je početak propovedanja adventističke vesti u Beču od strane Kokolskog, poznatog skulptora, koji je prethodno bio kršten u Nemačkoj.
- Godine 1909. prvi austrijski propovednik Franc Gruber, bio je rukopoložen za službu u Beču.

iz salona, saznala je da je njen suprug pronašao sakrivenu Bibliju. Nemilosrdno ju je tukao i pretio da će je ubiti.

Fatima je na čudnovat način preživela batinanje i sve grubosti svog supruga. Postepeno, prilike su se stišavale i bilo joj je ponovo dozvoljno da napušta kući i odlazi u salon da radi. Ovog puta, suprug je u stopu pratio Fatimu, vrebajući svaki njen pokret.

»Ubiću te!«

Fatima je čeznula za susretom sa malom grupom čitalaca Biblije. Odlučila je da svesno prihvati opasnost, otišavši na sastanak. Nažalost, suprug je to video i počeo da viče za njom da će je ubiti i da će pobiti sve prisutne, jer su nevernici.

Fatima je pobešla u dom svojih roditelja, u kome se krila neko vreme, dok je nasilni suprug nije pronašao. Vukući je do izlaza, ovaj čovek ispunjen besom govorio je da treba da je ubije, jer je postala hrišćanka, i da ako to ne učine njeni roditelji, učiniće on.

Okrenuvši se prema Fatimi, tukao ju je, dok sva uplakana i u modricama nije pobešla u susednu sobu i molila da prestane

Spasavanje života

Te večeri, Fatima se tajno iskrala iz doma svojih roditelja noseći samo ono što je imala na sebi. Povezala se sa svojim hrišćanskim prijateljima, koji su joj pronašli smeštaj izvan grada, u kome se sigurnije osećala.

Za vreme boravka u ovom skrovištu, pastor male grupe redovno je dolazio i donosio hranu i odeću. Jednog dana je rekao: »Ako zaista želiš da postaneš hrišćanka, mogu da ti pomognem, međutim, ako ne želiš da ideš ovim novim, ali opasnim putem, onda se vrati svojoj porodici.«

»Ja zaista želim da postanem hrišćanka«, odgovorila je Fatima hrabro i ponosno.

Zato što je bilo veoma opasno ispovedati hrišćanstvo, mala grupa uspela je da joj organizuje bekstvo u susednu državu, odakle je otputovala u Austriju.

Došavši u Austriju, Fatima je uspostavila kontakt sa Ahmadom i njegovom suprugom, koji su pobešli iz istog grada kao i Fatima.

»Pronašle smo Crkvu, koja je zaista bila ono što smo tražile«, kazala je Ahmadova supruga Fatimi.

Te Subote, Fatima je došla u Hrišćansku adventističku crkvu, po prvi put na slobodi. »Našla sam mir, nadu i dobrotu, upravo onako kako su mi ljudi opisivali. Uz ove predivne ljude, shvatila sam da nisam sama ni usamljena.

»Otkad dolazim u ovu crkvu, doživela sam mnoštvo lepih iskustava. Ovi ljudi su mi postali bliskiji od porodice. Stariji vernici se o meni brinu kao o svom najrođenijem detetu. Sada se konačno osećam sigurno i bezbedno.«

Ručno pisane beleške

Monika

Sve je počelo ručno pisanim beleškama. Monika je pisala što je brže mogla, hvatajući beleške, dok je njen otac, starešina crkve, propovedao na nemačkom jeziku. Pet filipinskih medicinskih sestara okupljenih oko njenog oca, bile su veoma zahvalne ovoj mladoj ženi na njenim naporima da im propoved učini razumljivijom.

Zbog nedostatka lokalnog bolničkog i medicinskog osoblja, tokom sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog veka, filipinska i austrijska vlada sklopile su sporazum, po kome je brojno medicinsko osoblje sa Filipina došlo u Austriju.

Marieta je bila deo grupe koja je određena da radi u Beču. »Njen otac je hrabrio, govoreći da u Beču sigurno ima adventista. Tako su ona i njene koleginiče, u Subotu ujutro, obučene za bogoslužjenje, krenule u grad u potragu za adventističkom crkvom.

Tražeci crkvu

»Išle smo tako gradom«, priseća se Marieta, »i našle smo crkvu, međutim,

nikog nije bilo u njoj. Svake Subote bismo pešačile do crkve i gledale da li ima nekog. Bile smo tužne što nismo videle nikoga ko bi došao u crkvu.

Marieta i njene prijateljice skoro godinu dana prolazile su u nadi će naići na nekog adventistu. Razočarana, Marieta je napisala pismo svom ocu, službeniku Hrišćanske adventističke crkve na filipinima, da joj pošalje adresu kancelarije austrijske unije u Beču.

Oduševljena brzim odgovorom, Marieta i njene prijateljice pronašle su adresu dobijenu u pismu. Prve Subote bile su toplom dobrodošlicom primljene u crkvu.

Brzi rast

Posle nekoliko meseci, medicinske sestre upoznale su Moniku i njene roditelje i počele da dolaze na bogoslužjenja, na kojima je Monikin otac propovedao. Kako je vreme prolazilo, još Filipinaca je došlo u Beč, uz druge Azijate i Afrikance. Većina ovih stranaca stizala je u Austriju da radi ili

studira; tražili su crkvu koja će im postati matična.

Engleski subotnoškolski razred u bečkoj crkvi brzo je rastao, tako da su Monikine beleške uskoro postale nedovoljne mnoštvu koje je dolazilo.

Da bi se pospešio rast ove međunarodne grupe 1987. godine, odlučeno je da se ovi vernici okupljaju u svojoj crkvenoj zgradi.

Međunarodna crkva

Međunarodna adventistička crkva u Beču osnovana je u četvrtom tromesečju 1987. godine i tada je imala 19 vernika. Samo nekoliko meseci kasnije, zvaničan broj vernika popeo se na 40, uz stalan porast broja novih vernika, koji su se iz sedmice u sedmicu okupljali. Crkva je postala mesto topline, prijateljstva, duhovnog rasta i zajedništva za mnoge strance koji su dolazili u Beč.

Danas, ova crkva broji 153 vernika, uz mnoge prijatelje koji redovno dolaze. Crkva je skoro prerasla svoje kapacitete. Svake Subote, za vreme bogoslužjenja, hodnici su prepuni stolica. Naredne Subote u planu je zajednički ručak posle bogoslužjenja, namenjen mnogobrojnim studentima koji pohađaju različite škole i fakultete u Beču.

»Mnogi stranci osećali su se usamljeno, kada su došli u Beč«, kaže proповедnik Feliks Metonu, »iako možda nemaju neko hrišćansko predznanje, oni se obraduju kada mogu da dođu i čuju nešto na svom maternjem jeziku, ili gde mogu da dobiju spreman obrok. Na ovom mestu, oni osećaju da su prihvaćeni i dobrodošli.«

Brze činjenice

- Bečka šnicla je austrijsko nacionalno jelo, a desert štrudla ili štrudla sa jabukama.
- Austro-Ugarska baronica Berta fon Sutner, bila je prva žena koja je dobila Nobelovu nagradu 1905. godine.
- Do 2013. godine, Austrija je imala 20 nosilaca Nobelove nagrade, uključujući sedam iz fiziologije ili medicine, pet iz hemije, tri iz fizike i jedan iz ekonomije.
- Ferdinand Porše, osnivač auto-kompanije, rođen je u Austriji u Matersdorfu, 1875. godine.

Rast

Neki adventisti, koji su redovno dolazili u crkvu u svojim zemljama, kada dođu u nepoznatu zemlju, mogu da se osećaju obeshrabrenim i usamljenim, bez svojih najbližih, bez braće i sestara.

Stranci više ne moraju da pešače ulicama Beča u želji da pronađu adventističku crkvu. »Već više od sedam godina stavljam informacije o crkvi na veb stranicu. Nijedna sedmica nije prošla, a da se ne jave neki novi ljudi i preko Interneta uspostave kontakt sa nama.«

Nedavno se Monika vratila iz svoje matične crkve, i bila oduševljena onim što je zatekla. Razmišljajući o svom prvom dolasku u ovu crkvu pre 30 godina zaključila je: »Najviše mi se svidelo kada smo pevali zajedničku pesmu »Kako je divno Tvoje delo«. Na početku bili smo samo mala grupa ljudi u velikoj prostoriji. Sada je prostorija prepuna. Mogu samo da kažem: »Hvala Ti Bože! Ni u snu nisam sanjala, da će crkva ovoliko narasti!« 🌍

Mesto koje mogu nazvati domom

AUSTRIJA | 22. oktobar

Juksin

Kada je Juksin napustila svoj dom u Želji da uči klavir, na slavnim svet-skom konzervatorijumu Prajner u Beču, njena majka joj je dala neke važne životne savete: »Pronađi svoj duhovni dom.«

Juksin i njena majka posećivale su pre deset godina evangelističku crkvu u Kini. A, onda jednoga dana, dok je njena majka čitala Bibliju, zapazila je da je sedmi dan u sedmici bio Božji sveti dan. Dok je sa svojom kćerkom delila svoje otkriće iz Svetog pisma, Juksin je bila iznenađena.

»Nisam to nikada ranije primetila«, priseća se. Odlučila je da se za to moli, Juksin je od Boga tražila, da joj pokaže da li je to zaista bila istina, ili ne.

Ubrzo, zatim, Juksin je naišla na hrišćansku adventističku crkvu, i odlučila da je poseti. Kasnije, kada je upoznala propovednika, imala je mnogo pitanja o Suboti i o adventističkom verovanju.

Propovednik je strpljivo odgovarao pitanje po pitanje navodeći Bibliju.

Međutim, Juksin nije bila ubeđena. »Možda je ovo istina«, međutim, nije bila spremna da odluči. U to vreme, Juksin je upotrebljavala nečisto meso, i nije bila spremna da se toga odrekne. Juksin je počela redovno da sluša predavanja iz internacionalne adventističke crkve, preko Interneta, i pozivala je pastora Feliksa.

»Kada sam se našao sa Juksin ispred stanice metroa, i doveo je u crkvu, bilo je jasno da je uzbuđena što je došla na ovo mesto.

Konačni odmor

»Bilo je zaista prekrasno«, priseća se Juksin. Nisam mnogo poznavala učenje adventista, pa sam dolazila na bogoslužnja petkom uveče i Subotom.«

Posle samo nekoliko sedmica, pošto je napustila svoj dom, Juksin se osećala u međunarodnoj adventističkoj crkvi kao u svojoj kući. »Ljudi su bili toliko topli i prijatni, da sam konačno našla svoj mir, i zaista se osećam prijatno, a posebno za vreme subotnog bogoslužnja.«

Juksin nastavlja da proučava Bibliju i upoznaje adventiste. »Propovedanje me zaista pokreće. Svaka propoved je novo iskustvo za mene. Bog mi je dao silu da se menjam i usvajam zdrave navike. Prestala sam da upotrebljavam meso nečistih životinja, ne idem više u kupovinu za vreme

Misionske informacije

- U Austriji 60% ljudi ispoveda katoličku veroispovest, 6% su pravoslavci, 6% muslimani i 4% protestanti. Ostalih 24% nisu religiozno opredeljeni.
- M. B. Čehovski, samostalni misionar, bio je prvi adventistički vernik koji je propovedao u Austriji. Pre prvog zvaničnog misionara (Dž. N. Endruza) bio je poslat u Evropu 1874 godine. Čehovski je umro i sahranjen u Beču 1876. godine.
- Bogenhofen, teološki fakultet i srednja škola, nalaze se u mestu St. Peter am Hart, u Austriji.

subotnog dana. Sada razumem mnoge istine.«

Prošlog maja, Juksin je krštena u Adventističkoj crkvi, i sa nestrpljenjem čezne da se vrati u svoj dom u Kinu, da sa svojim najbližima podeli, ono što je naučila dok je bila u Beču. Juksinina porodica se preselila sa severa Kine u južni deo. U toj oblasti ne postoji adventistička crkva. Kada se bude vratila u svoj dom, Juksin planira da širi Radosnu vest o spasenju među svojim najbližima i susedima, i nada se da će vremenom uspeti da osnuje kućnu grupu za proučavanje Biblije. Oni moraju da saznaju da adventizam postoji, i to želim da im prenesem, jer Bog mi je otkrio istinu. Želim da idem i to činim među svojim bližnjima i rodbinom.«

Međunarodni studenti

Juksin je jedna od nekoliko stranih studenata koji su upoznali Boga u internacionalnoj adventističkoj crkvi u Beču. Abigejl iz Meksika studira klasično pevanje na umetničkom univerzitetu u Beču.

»Kada sam počela da dolazim ovde, osetila sam se zaista dobrodošlom. Mogla sam da se poistovetim sa drugima. Svi smo stranci, i imamo slične probleme. Dolazimo u crkvu da se izlečimo – ljudi su tako topli, prijatni, brižni. Osećamo se kao jedna velika porodica – Hristova porodica.«

Lorenzo, takođe iz Meksika je student fizike, na univerzitetu u Beču. On uživa u dolascima u crkvu, jer oseća duhovno jedinstvo koje ga iz sedmice u sedmicu privlači u crkvu. »Propovedi, pouke iz subotne škole, uvek mi daju snagu da nastavim dalje. Ovde sam došao sam, međutim, više nisam sam!«

Ju je na doktorskim studijama iz farmacije. On je iz Gane. »Ja sam istraživač, zato volim da upoređujem, otkrivam. Tražio sam Crkvu koja bi mi odgovarala, i u ovoj se osećam kao u domu. Upoznao sam još neke ljude iz Gane, i ponekad kada nas pomalo uhvati nostalgija, napravimo neki naš kulinarski specijalitet i osećamo se kao kod kuće.«

Familija koja raste

Ova topla i prijateljska crkva narasla je tokom godina, i sada joj je potreban veći prostor za organizovanje bogoslužjenja. Deo darova 13. Subote u ovom tromesečju, pomoći će da se izgradi veća zgrada bliže centru grada.

»Ovo mesto, iako je malo, dotaklo je mnogobrojne živote«, kaže Abigejl. Zato nam je potrebna ova pomoć (za novu zgradu). Potrebno nam je mesto koje će biti bliže centru grada. Tako da još mnogi mogu da dođu. Potrebno nam je novo, veće mesto.«

Hvala vam što ćete velikodušno priložiti darove za trinaestu Subotu. 🌍

Spavanje sa dabrovima

Ferdinand

Mala životinja kao da me je razumela i poslušala.«

Nekoliko dana kasnije, lovočuvari su pokušali da uhvate dabra. Setivši se da me je životinja poslušala i ostavila moje drvo, rešio sam da joj pomognem, tako što ću je sakrivati, da ne mogu da je uhvate. »I zaista nisu«, ponosno kaže.

Ferdinandov dan otpočeo bi brzim kupanjem u hladnoj vodi, zatim je odlazio u lokalno sklonište za beskućnike, tamo dobijao čaj ili šolju kafe. Zatim bi otišao u gradsku biblioteku, u kojoj je čitao po celi dan. Predveče bi išao u drugo sklonište za beskućnike, jer je tamo dobijao toplu večeru. Posle toga, povlačio bi se na svoje mesto pored kanala. Narednog dana, ponavljao bi iste postupke.

Zajednica beskućnika vrlo je društvena, objašnjava Ferdinand. Vest gde se može dobiti hrana ili odeća, brzo se širi. Tako je Ferdinand prvi put došao u kontakt sa adventistima. Bila je pronaeta vest na ulici, da je najbolja odeća bila deljena u ADRI-nom centru u Beču.

Ferdinand je otišao u centar i dobio ne samo dobru odeću, već i obrok. Upoznao je takođe Evalda, adventističkog propovednika.

»Ako vam je potrebna pomoć, ja sam ovde«, Evald je rekao Ferdinandu, ali vi morate da odlučite. »Ferdinandu se video propovednikov pristup, lišen svakog pritiska. Nastavio je da dolazi u ADRI-

Ferdinand nije uvek spavao sa dabrovima. Većinu svog života proveo je vodeći normalan život u gradu Beču. Međutim, kada su mu poslovi krenuli nizbrdo, njegovi mesečni prihodi dramatično su opali i Ferdinand je odlučio da otpočne život na ulici.

Uzevši svoju vreću za spavanje, napustio je svoj dom, i našao odgovarajuće mesto pored dunavskog kanala, koji protiče kroz Beč, i reguliše nivo vodostaja od 1958. godine.

Kod mog drveta

Obično bi interakcija između čoveka i životinje bila prijateljska, međutim, jedne noći, Ferdinanda je iz sna probudio određeni šum. »Video sam da je nešto bilo nekoliko metara dalje od mene. Primetio sam da se taj zvuk približava mojoj glavi. Ustao sam, uperio baterijsku lampu, i video dabra. Shvatio sam da je želeo da se pomerim, da bi nesmetano mogao da nastavi sa obaranjem drveta. Tada sam se životinji obratio molećivim glasom, rekavši ako je ikako moguće da to drvo ne dira, jer je to poslednja stvar koju imam, i da odabere neko drugo drvo.

centar, i uskoro su ova dva čoveka postali bliski prijatelji.

U narednih 6 godina, razmenjivali su svoje poglede na život, religiju, Boga. Postepeno se Ferdinandovo mišljenje, kao i njegov život, menjao. Postao je otvoreniji za ideju o povratku u društvo, i počeo je da shvata da mu je bio potreban Bog.

Jednog dana 2014. godine, pastor Evald je pitao: »Ferdinande, šta možemo da učinimo ovde za beskućnike?« Srećan, zbog pitanja koje mu je pastor postavio, Ferdinand je počeo da razmišlja šta je moguće još učiniti za beskućnike. »Trebalo mi je tri meseca da priprelim projekat, a zatim, u septembru otpočeli smo njegovu realizaciju.«

U međuvremenu, propovednik je razgovarao sa Marselom Vagnerom, direktorom ADRE Austrije, govoreći mu o Ferdinandu i promenama koje se dešavaju u njegovom životu, i njegovoj mogućnosti da postane vođa. Marsel se susreo sa Ferdinandom. Bio je oduševljen. »Posle našeg prvog susreta, shvatio sam da je ovaj čovek imao viziju o centru uticaja. Ohrabрили smo ga da otpočne projekat, i posveti se njegovoj realizaciji. On je sada deo osoblja – plaćeni projektni menadžer u ADRI-nom projektu.

Ferdinandov projekat ima dva vida, »Nudimo beskućnicima doručak nedeljom, a uz to nudimo im i mogućnost proučavanja Biblije, koje smo otpočeli Subotom popodne.«

Pod Ferdinandovim vođstvom, centar uticaja je narastao. U samo nekoliko meseci, centar je nastavio da širi svoju ponudu beskućnicima, izbeglicama, i drugim ljudima sa sličnim potrebama. Uz nedeljni doručak i subotna popodnevna proučavanja iz Biblije, utorkom i četvrtkom se deli ručak, kao i odeća za muškarce, žene i decu.

Brze činjenice

- Gregor Mendel bio je austrijski sveštenik koji je postao slavan po svojoj bašti i eksperimentima, koje je izvodio sa biljkama. Njegovi eksperimenti postali su temelj moderne genetike. On je poznat kao »otac moderne genetike«.
- Skijanje i sankanje su postali najpopularniji sportovi u Austriji u poslednjih 100 godina.
- Do 2016. godine, Austrija ima 21 nosioca Nobelove nagrade, među kojima je sedam iz fiziologije i medicine, šest iz hemije, tri iz fizike, tri iz doprinosa svetskom miru, jedan iz ekonomije i jedan iz književnosti.

»Ferdinand pruža ljudima ono što im je potrebno da bi nastavili život. Zbog načina na koji se ophodi prema njima, ljudi vole da dolaze, i ne prave probleme. Nema rasprava, svađa – atmosfera je potpuno drugačija, nego na nekim drugim mestima.«

Ferdinand redovno odlazi u jednu adventističku crkvu u Beču. On je menadžer koji koordinira aktivnostima 65 volontera, koji dolaze da pomažu u centru.

»Drugi deo našeg posla, jeste da motivišemo vernike da izađu iz crkve i pridruže se našoj ekipi volontera, da zajedno radimo. Vernici Crkve treba da pozivaju svoje neadventističke prijatelje da svi zajedno radimo.«

Pre nego što je Ferdinand došao, timovi ljudi iz crkava bi se samo tu i tamo uključivali u volonterske aktivnosti i pomalo pomagali. Sada, vernici Crkve rade zajedno sa prijateljima. Braća Marsel i Ferdinand pozivaju vernike crkvene porodice da stanu i podrže ovakav i slične projekte rada sa bližnjima. 🌐

Deo plana

Kenan

Dva veka pre Hrista, rođen je Arhimed iz Sirakuze na mediteranskom ostrvu Siciliji. Stari grčki matematičar, lekar, inženjer, izumitelj i astronom, smatra se jednim od najvećih matematičara svih vremena.

Vekovima kasnije, jedan drugi mladi Sicilijanac imao je izrazitu ljubav prema nauci i matematici i nada se da će postati astronom.

Od svog detinjstva, student fizike na univerzitetu u Kataniji, Kenan, pokušavao je da nauči najviše što može. Pročitao je mnoge knjige, uključujući i Bibliju, i posebno zavoleo stih »Pogledaj u nebo, i pokušaj da prebrojiš zvezde ako možeš«. (1. Mojsijeva 15,5; slobodan prevod)

»Najviše volim zvezde«, priznaje, »zato što otkrivaju silu Božiju, koji je stvorio neshvatljive veličine. Kada uporedite našu ništavnost i veličinu svemira, shvatite koliko je to fantastično.«

Univerzitet u Kataniji na kome Kenan studira, osnovan je 1434. godine. On je najstariji univerzitet na Siciliji. Nekoliko

slavnih naučnika povezivano je sa ovim univerzitetom.

Danas, kada mnogi smatraju da su nauka i Biblija u suprotnosti, Kenan se nada da će jednog dana otkriti nešto novo u astronomiji, nešto povezano sa stvaranjem i Biblijom. »Imamo hemiju, matematiku, biologiju – sve ove nauke postoje u Bibliji. Božija mudrost postoji u Bibliji i svemu što je stvoreno.«

Kenan se ne stidi svoje vere. Čak i u srednjoj školi, vodio je računa da sve u čemu učestvuje, bude po Božjoj volji.

Kao najbolji student matematike, izabran je da predstavlja lokalnu školu na matematičkoj olimpijadi. Testovi su obuhvatali izazovne probleme u algebri, kombinatorici, geometriji i teoriji brojeva.

Kenan je postigao najveći rezultat u svojoj lokalnoj oblasti, i otišao da se nadmeće na regionalnoj oblasti, gde je postigao najbolji rezultat na celoj Siciliji – autonomnoj oblasti u Italiji. Onda je saznao da će testovi za nacionalno takmičenje biti održani u Subotu.

Brze činjenice

- Sicilija je najveće italijansko ostrvo, odvojeno od kontinenta i okruženo Jonskim, Tirskim i Sredozemnim morem.
- Najstariji evropski univerzitet koji je još uvek aktivan je bolonjski univerzitet, osnovan 1088. godine. Trinaest drugih italijanskih univerziteta stariji su od 500 godina.
- Mehanički sat, barometar, termometar i optička stakla su italijanski izumi.

Kao vernik Hrišćanske adventističke crkve, Kenan nije želeo da izađe na takmičenje u Subotu. Posle molitve, odlučio je da priđe rukovodiocu matematičke olimpijade, i objasni mu svoju situaciju. Kenan je pitao da li je ikako moguće da se termin ispita promeni sa Subote, na neki drugi dan. Rečeno mu je da njegovo pitanje zahteva dogovor svih učesnika. Prvi put u istoriji olimpijade, neko je imao ovakav zahtev.

Ubrzo posle toga, Kenana je iznenadila vest, da ga vođe, međunarodnog olimpijskog matematičkog takmičenja među kojima je većina profesora sa univerziteta širom sveta pozivaju. Grupa profesora je tražila da im objasni svoj pogled na religiju. Kenan im je rekao da je adventistički hrišćanin.

»Ali, zbog čega praznujete Subotu« grupa je želela da sazna. Kenan je tada iskoristio priliku i rekao da je Subota ukorenjena još u prvoj sedmici Božjeg stvaranja. »Jer je Bog počnuo u sedmi dan... i posvetio ga.« (1. Mojsijeva 2,2,3)

Ovo saznanje navelo ih je da pitaju: »Zašto veruješ u Božje stvaranje?« Teško

su razumeli, da je ovaj tinejdžer zapravo verovao u ono što su oni smatrali mitologijom.

Kenan je odgovorio da »ne moraju da posmatraju sve kroz ista sočiva poput njega. Možda nauka ne isključuje religiju. Postoje mnoge činjenice koje ne poznajemo. U prirodi, možemo naći dokaze da postoji inteligentni dizajn. Tvorac je stavio sve na svoje mesto, i sklopio u celinu. Mi nismo došli na ovaj svet iz haosa. Mi smo deo Božjeg plana – nečega što je Bog stvorio«.

Vođe ove matematičke olimpijade bile su iznenađene. Nikada ranije tako nešto nisu čuli od takmičara. Odlučili su da promene termin nacionalnog takmičenja na petak. Kenan je bio oduševljen. Osvojio je 6 mesto, na nacionalnom takmičenju i dobio stipendiju.

Na univerzitetu u Kataniji, Kenan nastavlja da svedoči svojim bližnjima. Nedavno, razgovarao je sa svojim profesorima o gravitacionim talasima koji su nešto ranije tokom godine otkriveni (2016. godine). Kada se dve crne rupe sudare, dolazi do formiranja gravitacionih talasa. Taj fenomen dovodi do stvaranja jedinstvenog, masivnog vrtloga crne rupe, koja je 21 put veća od mase Sunca.

»To nije nešto što potiče iz haosa«, objašnjava Kenan, već iz neograničenog i sveznajućeg uma. To nije haos... Nauka potvrđuje stvaranje.

»Neki profesori prihvataju ono što govorim, i zaista su zainteresovani. Drugi prave šale na moj račun, ali to je samo početak. Ipak, na neki način izgrađujemo prijateljstvo.« 🌐

Potpuno zaposlen

Đorđo

je da sarađujemo sa gradskim većem i drugim institucijama izvan Crkve.«

Ovo dvoje ADRI-nih volontera odlučili su da ugovore sastanak sa gradskim zvaničnicima iz Raguze, da ih upoznaju sa radom ADRE i da pitaju gradske većnike koje službe bi bile značajnije u ovoj njihovoj oblasti.

U početku Đorđo i Karmela nailazili su na kolebanje gradskih većnika, jer nisu bili upoznati sa radom Hrišćanske adventističke crkve. Međutim, kako je vreme proticalo, a većnici dobijali sve potpunije informacije o radu Crkve i angažovanju ADRE, njihovo poverenje je raslo.

Međusobno poverenje je toliko ojačalo, da je 2014. godine ADRA dobila projekat u Raguzi pod imenom »Banka hrane« pomoć u hrani namenjenoj siromašnim porodicama. Ovaj projekat je obuhvatao nabavku, skladištenje i podelu hrane namenjene ugroženim porodicama, koje su pre toga uz saglasnost sa lokalnom socijalnom službom, ispunjavale stroga pravila za dobijanje pomoći.

Centar za podelu nalazi se u prizemlju zgrade u kojoj se okupljaju vernici Hrišćanske adventističke crkve u Raguzi.

»Uspostavili smo vezu sa ljudima na lokalnom nivou, sa drugim humanitarnim organizacijama, međutim,

Đorđo Bela imao je jedan san, da njegova crkva bude uključena u rad za lokalnu zajednicu. Kao jedan od dvoje ADRI-nih volontera u Raguzi, gradu na italijanskom ostrvu Siciliji, Đorđo i njegova koleginica Karmela Kaskone, želeli su da učine više.

Kada je ADRA otpočela da deluje, u Raguzi, nekoliko godina ranije, njena glavna funkcija bila je obezbeđivanje hrane i odeće za osobe u takvoj potrebi. Kasnije su volonteri počeli da proširuju svoje usluge, i orijentišu ih na socijalne aktivnosti, među kojima su bili i držanje časova iz italijanskog jezika namenjene strancima, program podrške i pomoći stranim zatvorenici, kao i organizovanje centra za ostvarivanje prava ugroženih ljudi.

Rad sa ljudima

Ubrzo, volonteri su shvatili, da to nije posao koji bi oni mogli da obavljaju samostalno. »Želeli smo da proširimo spektar onoga što smo spremni da činimo za lokalno stanovništvo, međutim, trebalo

Misionske informacije

- Italija je bila prva zemlja u Evropi u kojoj je propovedana adventistička doktrina. Godine 1864. M.B. Čehovski, bivši katolički sveštenik iz Poljske, koji je prethodno bio kršten u SAD 1857. godine, bio je poslan u Italiju kao nezvanični misionar.
- Sicilija, autonomna oblast u Italiji je po prvi put došla u dodir sa adventistima 1916. godine, povratkom sestara Infranko iz SAD.
- U septembru 1920. godine R. Kalderone došao je na Siciliju i krstio šest vernika.
- U maju 1921. godine organizovana je prva adventistička crkva u mestu Montevađo.

mi smo centar«, kaže Đorđo. ADRA ima isključivo pravo da vrši podelu hrane. Na Siciliji, osim organizacija iz Katoličke crkve, jedino ADRA ima odobrenje lokalne vlasti.

»Pozivamo i sve druge organizacije, uključujući i organizacije iz Katoličke crkve, da dođu u našu crkvu na sastanke. Razvijamo saradnju i međusobno poverenje. »Sada nas posmatraju kao normalne ljude. »Pokušavamo da radimo i organizujemo dobrovoljce za rad izvan crkve. Pokušavamo da ih što više uključimo u aktivnosti pomoći blišnjima. Moramo biti skromni i profesionalni.«

Život se promenio

Džozef je jedan od mnogobrojnih ljudi čiji je život pokrenut delovanjem adventista u Raguzi. Kao nezaposlen, Džozef je odlučio da ode u kancelariju lokalne vlasti i zatraži pomoć.

Vladin činovnik ga je poslao u centar – Adventističku crkvu, i tamo je dobio više nego što je očekivao.

»Ljudi u centru su zaista fantastični, oni su mi mnogo pomogli. Bili su zainteresovani za moju situaciju, prihvatajući me onakvog kakav sam.«

Pošto je primao pomoć iz centra, oko godinu i po dana, Džozef je pozeleo više, odlučio je da pomogne. Rekao je da želi da se prikljči radu ADRI-nih dobrovoljaca.

Đorđo se složio, i tako Džozef već godinu dana predstavlja ADRI volonteri tim. »Moj se život zaista promenio otkad sam došao ovde«, kaže Džozef. »Promenio sam se, zato što sam prestao da razmišljam samo o sebi i svojim potrebama, već o potrebama svojih bližnjih. Naučio sam da više pažnje posvećujem drugima, svojoj supruzi i deci. Možda ne mogu da promenim svet, međutim, mogu da promenim male stvari koje muče ljude oko mene. Srećan sam što sam od Đorđa naučio kako najbolje da pristupam ljudima.«

Mali prostor

Za ADRI aktivnosti, Đorđo koristi veliku prostoriju u svojoj nedavno sagrađenoj poslovnoj zgradi, u kojoj se organizuje izrada ručnih radova, časovi italijanskog jezika i dr. Na kraju tečaja svaki učesnik dobija sertifikat. Mnogi ljudi koji su postali prijatelji sa Đorđom, preko ovih seminara i časova, sada dolaze na propovedi u Hrišćansku adventističku crkvu.

Trenutno, u maloj crkvenoj dvorani nema dovoljno prostora da se ugoste svi ljudi koji bi želeli da dođu. Deo darova trinaeste Subote ovog tromesečja, biće upotrebljen za izgradnju toliko potrebne veće Hrišćanske adventističke crkve u Raguzi. 🌐

Šamanov sin

SICILIJA | 19. novembar

Muji

Muji je rastao daleko od Italije, u afričkoj zemlji Nigeriji. On potiče od duge linije seoskih šamana (seoskih vračeva / iscelitelja). Njegov deda bio je šaman, otac takođe, i Muji je po nasledstvu trebalo da postane šaman.

Šamani su veoma uticajni u svojoj zajednici. Smatra se da imaju posebnu moć, da razgovaraju sa duhovima umrlih. Ljudi često pozivaju šamane radi isceljenja i zaštite od zlih duhova, ili da bace prokletstvo na nekoga.

Iako je imao pristup takvim mogućnostima, Muji nije bio zainteresovan da pođe očevim stopama. Uz praktikovanje šamanizma, Mujin otac bio je, takođe, i poligamista, jer je živio sa tri žene. Kada je Mujin otac uzeo i treću ženu, Mujina majka je napustila dom. Muji posle toga nije video svoju majku više od 11 godina.

Pošto nije doživljavao ljubav u svom domu, Muji je živio kao huligan, upadaju-

ći iz jedne nevolje u drugu. Jedne večeri, jedan hrišćanski pastor pristupio je Muji.

»Šta radiš noću ovako kasno«, upitao je. Po glasu ovog čoveka, Muji je mogao da oseti da se ovaj čovek zaista brine. Pokrenut samilošću prema ovom mladom čoveku, pastor je želeo da ga bolje upozna. Pozvao je Mujia da mu se pridruži u crkvi. Muji je prihvatio ponudu, i počeo redovno da dolazi u pastorovu crkvu. Postao je čak i član hora. Ubrzo zatim, prihvatio je Hrista kao svog Spasitelja.

Iako je Mujin otac bio zadovoljan, što njegov sin više ne živi kao huligan, nije bio zadovoljan saznanjem da je njegov sin postao hrišćanin. »To je bilo živeti u dva različita sveta, biti hrišćanin u domu šamana.«

Kasnije, Muji se oženio mladom devojkom Đori. Iako više nije živio u domu svog oca, mnogi ljudi su očekivali da će Muji da se odrekne svog hrišćanskog

verovanja, ali, on nije želeo da odustane od svoje hrišćanske vere.

Ubrzo posle svih ovih događaja, Mujin otac je umro, a Muji i njegova supruga preselili su se u Libiju, u kojoj je dobio posao u stolarskoj radionici. Dok su bili tamo, upoznao je dva Libijca, koji su pomogli njemu i Đori, koja je očekivala prvo dete, da se presele u Italiju.

Ovaj bračni par je završio svoje putešestvije u gradu Raguzi na Siciliji. Nedugo, posle svog dolaska u Italiju, rođen je njihov sin Džozef. Muji je u početku radio u fabrici nameštaja, i nekoliko godina sve je bilo u redu, Međutim, nekoliko radnika dobilo je otkaze, među njima i Muji, i njegova porodica ponovo je bila suočena sa problemima.

Jednog dana, učitelj u Džozefovoj osnovnoj školi, pristupio je Muji rekavši mu, da se otvara nova škola, u kojoj je mogao da nauči nove veštine, pa i italijanski jezik. »Posle završetka kursa, dobićete sertifikat, što će vam mnogo pomoći u traženju posla.«

Muji je odlučio da upiše tečaj i praktičnu nastavu u poslovnom centru Đorđo Bela, koju vodi dobrovoljac koji se brine o potrebama ugroženih ljudi u Raguzi. (pogledati priču iz prethodne sedmice, »Potpuno zaposlen«)

»Božjom milošću saznao sam za ove programe«, kaže Muji, razmišljajući o ovom svom iskustvu. »Tečajevi su bili veoma zanimljivi. Svi ljudi bili su veoma prijateljski nastrojeni prema meni. Nisu se odnosili prema nama kao prema polaznicima kursa, već kao prema braći i sestrama.«

»Iako se predavači trude da nastava bude savladana na časovima, uključujući

Brze činjenice

- Sicilija je najveće italijansko ostrvo, odvojeno od kontinenta moreuzom Mesinom, i okruženo Jonskim, Tirenskim i Sredozemnim morem.
- Etna, najveći aktivni vulkan u Evropi, nalazi se na istoku Sicilije.
- Naročito ceđeno maslinovo ulje, sočne crvene narandže i slatko grožđe Kanicati, paćino paradajz, kruške, masline *Noćelara del Belice* samo su neki od prekrasnih proizvoda koji uspevaju na Siciliji.
- Sicilija je bogata starim grčkim iskopinama i mnogi poznavaoци kažu da prevazilaze lepote onih pronađenih u modernoj Grčkoj.

i italijanski jezik, postoje mnogi izazovi. Ako moj um u početku nije bio usmeren tome, shvatio sam da je ovo bilo najbolje rešenje za mene.«

Muji je zahvalan za svo znanje koje je stekao na tečajevima, i raduje se svakoj prilici da na delu pokaže svoje tek stečene veštine. Najdraže od svega je istina da je njegov život taknut ljubavlju i brigom koju su adventisti u Raguzi pokazali prema njemu.

Ovog tromesečja deo darova trinaeste Subote biće upotrebljen za izgradnju toliko potrebne veće crkvene zgrade u Raguzi. Molimo vas da planirate da velikodušno učestvujete u darovanju. Hvala vam. 🌍

Poziv, deo I

FRANCUSKA | 26. novembar

Ričard

Rođen sam u Kazablanci u Maroku 1956. godine, iste godine kada je ta kraljevina stekla nezavisnost od Francuske. Rođen sam u pravovernoj jevrejskoj porodici. Moj deda bio je veoma uspešan poslovni čovek. Izvezio je začine. Moja porodica živela je u Maroku oko 500 godina.

Pre toga, moji preci živeli su u Španiji, kao sefardski Jevreji. Međutim, 1492. godine, za vreme vladavine jedne španske kraljice, Jevreji su morali ili da pređu u katoličanstvo ili da se isele iz zemlje, a da ostave svoj imetak. Većina Jevreja napustila je Španiju i otišla u Portugal, Holandiju, Tursku, Maroko. Moji preci otišli su u Maroko.

Imao sam osam godina, kada su moji roditelji odlučili da napuste Maroko. Jevreji se nisu sigurno osećali u muslimanskoj zemlji. Sva moja rodbina vremenom je napustila Maroko. Neki

su otišli u Kanadu, neki u Izrael, međutim, moj otac je želeo da odemo u Francusku.

Preselili smo se u Marselj 1964. godine, ali moj otac tamo nije mogao da nađe posao, pa smo otišli u Pariz, u kome je otvorio krojačku radnju. Počeo je posao kao jednostavni prodavac muških majica i donjeg veša, a zatim proširio svoju ponudu košuljama, puloverima i konačno odelima. Posao je tako dobro napredovao, da smo otvorili još jednu radnju.

Život u jevrejskoj četvrti

Kada smo doputovali u Pariz, kuće su bile mnogo skuplje nego u Maroku, pa smo živeli u jevrejskoj četvrti – koja se zvala »Jevrejski grad«. Da ironija bude veća, u to vreme, nije postojala sinagoga, niti rabinska škola, ništa što bi ukazivalo da su na tom mestu živeli Jevreji.

Počeo sam da pohađam državnu školu u jevrejskoj četvrti kada mi je bilo 9 godina. Moj život bio je sa jedne strane jevrejski, a u isto vreme, sa druge strane, veoma

liberalan. Kada sam napunio 11 godina dobio sam roditeljsko odobrenje da idem kuda god želim. Bio sam slobodan da izlazim sa devojkama i radim šta god mi pada na pamet. Mogao sam da organizujem žurke sa muzikom i igrankama. Mogao sam da idem u diskoteku ili bioskop. Nisam se plašio, društvo je bilo mnogo bezbednije nego danas. Godine 1968, nastupili su studentski protesti na ulicama Pariza. Svi univerziteti i škole prestale su da rade. Predsednik je dao ostavku. Situacija je bila veoma ozbiljna. Moto mladih ljudi okupljenih na ulicama bio je sloboda – nezavisnost. Ovi protesti prodrli u sve pore francuskog društva.

Religiozni deo

Međutim, postojao je, takođe, i religiozni deo u životu moje porodice. Moj otac je obavljao svoje molitve, jutrom, u podne i uveče. Početak Subote je svake sedmice bio obeležavan. Petkom uveče, morao sam da budem u domu, za početak Subote, kada smo imali službu u domu sa svim jevrejskim ritualima. Međutim, postojao je problem. Nismo imali sinagogu.

Živeli smo na malom imanju sa tri kuće jedna blizu drugoj. U prvoj kući živeo je moj rođak, u drugoj moja porodica, a u trećoj student (koji je kasnije postao veliki francuski rabin) sa svojom suprugom i decom.

Pošto smo živeli jedni pored drugih, organizovali smo zajedničku službu za početak Subote. To je bilo nešto slično kućnoj sinagogi, petkom uveče, subotom ujutro i za vreme jevrejskih praznika.

Kada se moj rođak preselio u Izrael, otac je predložio vlasnici kuće, da ta vila

postane mesto za molitvu. Vlasnica je prihvatila predlog, i moj otac je pretvorio tu vilu u sinagogu. Imali smo čak i luk na ulazu sa sa natpisom iz tore. U mom sećanju, to mesto postalo je veoma sveto, zato što smo ga koristili samo za molitve. Po mom shvatanju, Bog je počivao na pismu iz tore na luku.

Hitna molitva

Jednog dana, igrao sam se sa starijim bratom, i snažno sam zatvorio ulazna vrata na našoj kući. Ta vrata bila su veoma dragocena i skupocena, jer su bila napravljena od drveta sa sitnim rezbarijama i staklenim delom u sredini. Kada sam naglo zalupio vrata, staklo se raspalo u paramparčad, i svo prosulo po podu.

Bilo mi je veoma žao, a i plašio sam se reakcije mog oca, jer je po prirodi bio nagao. Plašio sam se trenutka kada će doći kući te večeri, i bude video šta sam uradio.

Odlučio sam da odem u sinagogu – jer se ključ nalazio kod nas u kući. Otišao sam do luka, jer je po mom shvatanju, Bog tamo bio prisutan. Kleknuo sam i počeo da se molim: »Bože, verujem da Ti postojiš, međutim, nikada nisam iskusio Tvoju zaštitu. Ako zaista postojiš, molim Te da mi pomogneš. Video si šta se dogodilo u mom domu. Ti znaš kakav je moj otac i kako se brzo uzbudi i naljuti. Učini, da kada bude došao večeras i bude video vrata i polomljeno staklo, ne kaže ništa i ništa ne učini.«

Bio sam uveren da je to nemoguća molitva. U miru sam čekao večer, da se otac vrati kući. 🌍

(nastavak naredne sedmice)

Poziv, deo II

FRANCUSKA | 3. decembar

Ričard

(Ričard se igrao sa svojim starijim bratom, kada je slučajno razbio staklo na predivno izrezbarenim ulaznim vratima u svom domu. Uplašén od očeve reakcije, Ričard se obraća Bogu da ga zaštiti od oca, kada se bude otkrilo šta je učinio.)

Kada je stigao, otac je odmah primetio vrata sa polomljenim staklom. Pitao je ko je to uradio.

Odgovorio sam: »Ja sam to učinio.«

Zatim je upitao: »Da li si se ozledio, da li si dobro?«

Rekao mi je da je glavno u svemu što se dogodilo, da sam bio bezbedan i nepovređen. Rekao je da mu to staklo nije bilo toliko značajno, nego samo moja bezbednost. Međutim, ja sam bio zapanjen, jer sam tada dobio neposredan odgovor od Boga. Od toga dana, bio sam potpuno siguran da Bog postoji. Nikada kasnije, zbog tog iskustva, nisam dovodio u sumnju Božje postojanje.

Proširivanje sinagoge

Kako je očev posao dobro napredovao, bili smo u mogućnosti da kupimo kuću u našem susedstvu. Kada smo se selili, moj otac je objasnio vlasniku naše dotadašnje vile, da je ovo iskustvo sa sinagogom bilo veoma uspešno, i da bismo sada želeli da porušimo zid između dve vile, i da ih spojimo u jednu veću, da bismo imali veću sinagogu. Vlasnik se složio, i ta nova, proširena sinagoga postala je prva sinagoga u »Jevrejskom gradu«

Godinu dana kasnije, tamo sam učinio obred bar micva. Tamo sam, takođe, krenuo na iz kurs talmuda i tore i jevrejskog jezika. Četvrtkom i nedeljom mladi momci iz »Jevrejskog grada« odlazili su u sinagogu i pripremali se za bar micva (Sin zakona).

Predstavljen kao Jevrejin

Nastavio sam svoj život sa nevernim prijateljima u državnoj školi. Jedan od mojih drugova poticao je iz adventističke porodice, međutim, u to vreme to nisam znao. Zvao se Emanuel, njegov otac Manuel, a majka Manuela. Bili su španci koji su stigli iz Barselone.

A, onda smo jednog dana zajedno otišli u Emanuelov dom. Kada smo stigli, predstavio me je kao »Jevrejina« svojim roditeljima. To mi je bilo neobično, jer me do tada nikada nije predstavljao kao Jevrejina, a njegov otac bio je veoma zainteresovan. Kasnije sam saznao da je Manuel bio veoma misionarski usmeren. Niko nije mogao da napusti njihov dom, pre nego što bi dobio dovoljno materijala, koji bi ga obratili u hrišćanstvo. Pre nego što je postao adventista, ovaj čovek bio je veoma tvrd komunista, koji je želeo da preobrati sve ljude sa kojima dolazi u kontakt u komunizam.

Rekao je: »Ti si Jevrejin. To je veoma zanimljivo. Znaš li ti da smo mi »duhovni Jevreji«. Pitao sam ga šta to znači, jer nikada ranije nisam čuo za duhovne Jevreje. Znao sam za katolike, protestante, čak i Jehovine svedoke... međutim, duhovne Jevreje?

»Da«, odgovorio je Manuel. »Ovde si bezbedan, mi takođe jedemo hranu košer.«

Nisu bili vegetarijanci, ali su uvek odlazili i nabavljali hranu u mesarama košer.

»I moja porodica, takođe, svetkuje subotu«, dodao je.

Bio sam zainteresovan, ali u to vreme religija me nije mnogo privlačila.

Međutim, svaki put kada sam dolazio u njihov dom, Manuel mi je pokazivao neke tekstove iz Biblije. Rekao sam mu, jednom prilikom: »To je tvoja Biblija, nije kao moja. Nije tačna.« Odgovorio mi je da mogu da proverim u svojoj Bibliji.

Zapisao sam stihove i proverio u svojoj jevrejskoj Bibliji. Video sam da je tekst istovetan sa onim iz Manuelove Biblije. Međutim, tada nisam više o tome dalje razmišljao.

Godinu dana je prošlo. Počeo sam da se družim sa Manuelovom kćerkom Ljiljanom. Manuel nije bio srećan, jer je želeo da se njegova kćer uda za nekog adventistu. Međutim, nastavio je da radi oko mog srca.

Jednoga dana upitao je: »Zašto ne bi došao u moju crkvu da vidiš kako je?« Pristao sam. Tako sam u Subotu ujutro, dok su moji roditelji mislili da idem u školu, zapravo otišao u adventističku crkvu. Subotna škola i program u crkvi bili su veoma interesantni. Učitelj u razredu bio je sin adventističkog pastora koji je, nekoliko godina ranije, bio predsednik adventističkog izraelskog misionarskog polja. Živeli su u Izraelu i znao je da govori jevrejski, a poznao je odlično i svoju Bibliju. Uživao sam u njegovom iznošenju pouke u razredu, i rekao Manuelu da želim ponovo da dođem u adventističku crkvu. Od tada, počeo sam da Subotom odlazim u crkvu, umesto u školu. Međutim, moj otac je mislio da idem u školu.

Pravi šok

Progresivno, Sveti Duh je radio na mom srcu, vodeći me korak po korak.

A, onda se nešto strašno dogodilo – Ljiljanin otac Manuel, koji je bio električar i popravljao liftove, jednog dana na poslu, izgubio ravnotežu i pao u otvor za lift. Bio je ozbiljno povređen. Hitno je prevezen u bolnicu u kojoj je malo kasnije umro.

Ovaj događaj bio je pravi šok za mene. Manuel je bio snažan i jak. Imao je 47 godina, i bio je živi hrišćanin. Ovo strašno iskustvo pomoglo mi je da mnogo dublje razmišljam o životu i smrti. ☹

(nastavak naredne sedmice)

Poziv, deo III

FRANCUSKA | 10. decembar

Ričard

Otišao sam na Manuelovu sahranu, i slušao pastorovu propoved. Posle službe, dogovorio sam se da se nađem sa pastorom i razgovaram. Kada sam mu rekao da želim da saznam više o učennju Adventističke crkve, i o Bibliji, bio je veoma srećan. Ljiljana i ja počeli smo zajedno sa njim da proučavamo Bibliju.

Kada sam rekao roditeljima!

Kako je moja veza sa Ljiljanom postajala sve ozbiljnija, želeo sam da to saopštim mojim roditeljima. Nisu uopšte bili srećni, jer su želeli da se oženim nekom jevrejskom devojkom. Rekli su mi: »Nemoj da ideš sa njom... Isviše si mlad... Postoje mnoge druge devojke.« Međutim, nisu mogli da me odvrate od Ljiljane.

A, onda je moj otac došao na drugu ideju: »Zašto ne bi otišao u Kanadu? Moliću se da tamo odeš da studiraš«, rekao je.

U početku, time nisam bio privučen, međutim, jednog dana, kada se nisam osećao dobro, a ni sam ne znam zašto sam to učinio, otišao sam u očevu radnju i rekao mu: »Dobro, ići ću u Kanadu, daj mi novac.« Ljiljani nisam ništa rekao, kupio sam kartu i otišao.

Kasnije sam čuo da je plakala i da je njena majka pokušavala da je uteši. Nekako je dobila adresu moje tetke kod koje sam bio u Kanadi, i napisala mi je pismo. Bio sam u Kanadi tek 3 sedmice. Međutim, kada sam dobio njeno pismo, moje srce je bilo pokrenuto. Kupio sam kartu i vratio se u Francusku.

Moj otac nije bio srećan. Pokušavao je sve da bi nas rastavio. Međutim, kada je video koliko je moja veza sa Ljiljanom ozbiljna, pozvao je Ljiljanu u naš dom, pokušavajući da je ubedi da pređe u judaizam. Međutim, ubrzo je shvatio da sam ja bio taj koji je polako prihvatao adventizam.

Rekao mi je: »Tvoji preci su toliko mnogo izgubili u raznim državama, jer su odbijali da budu obraćeni, a ti sada želiš da budeš obraćen? Ako postaneš hrišćanin, postaćeš progonitelj jevrejskog naroda, kao i svi ostali hrišćani.«

A, onda se moj otac obratio rabini-ma. Odlučili su da dolaze u naš dom i pokušaju da me ubede da ne postanem hrišćanin. U vremenu od mesec dana, rabini su svakodnevno dolazili u naš dom.

»Isus nije bio dobar«, govorili su, »On je lažni prorok.« Iznosili su mi svakakve argumente. Međutim, kada je moj otac uvideo da ništa ne može promeniti moje mišljenje, odlučio je da me izbaci iz svog doma.

»Ti više nisi moj sin«, rekao je jednog dana, a onda me ožalio po jevrejskom običaju kao da sam umro.

»Ne mogu da se predomislim«

Otišao sam da živim u domu adventističkog pastora, a radio sam u računovodstvu jednog hotela. Dve sedmice, pošto me je otac izbacio iz kuće, roditelji su došli da me posete na poslu. Otac me je tada molio da se predomislim, da se odrekнем svog hrišćanskog puta, i vratim u dom.

»Ne mogu da se predomislim«, rekao sam mu.

»Molimo te ne čini to!«

Nakon razgovora su otišli. Nisam video svog oca narednih 10 godina. Moja majka imala je više razumevanja, iako joj je moj otac branio susrete sa mnom. Pretio joj je da će se razvesti od nje, ako dođe da me vidi. Ona je imala svoju radnju na pijaci, tako da sam pone-

kad, dok je bila na poslu, mogao da je obiđem i razgovaram sa njom.

Godinu dana pošto smo počeli proučavanje Biblije, Ljiljana i ja smo se venčali i ubrzo i krstili. Venčali smo se jednog petka civilnim sklapanjem braka, a narednog dana, u Subotu, krstili smo se. U nedelju smo organizovali adventističku ceremoniju venčanja. U ponedeljak smo otišli na medeni mesec u Izrael.

U Izraelu smo ostali tri sedmice. Za vreme našeg boravka shvatili smo da tamo postoji samo mala grupa od pedesetak vernika. Pastor nam je rekao: »Ne možemo da održimo nijednu evangelizaciju među Jevrejima.« Međutim, pastor nije bio Jevrejin, i nije znao ono što ja znam. Kada sam sagledao prilike, plakao sam. Dok je Ljiljana pokušavala da me uteši, rekao sam joj: »Jednog dana, ja ću tamo postati pastor!« Ne znam zašto sam to tada rekao, jer nisam još odlučio da budem pastor, iako sam, od trenutka kada sam izgovorio te reči, imao jako ubeđenje da me Bog poziva da budem pastor – i to posebno, među Jevrejima.

Posle svega

Ričard Elofer studirao je na Adventističkom univerzitetu u Kolonžu i postao pastor. Služio je u Izraelu mnogo godina pre nego što se vratio u Pariz da radi u jevrejskoj populaciji, i osnovao jevrejsko-adventistički centar prijateljstva.

Deo darova trinaeste Subote u ovom tromesečju biće upotrebljen za izgradnju nove zgrade na imanju novog adventističkog centra. Hvala vam za obilnu podršku misioniskim projektima Hrišćanske adventističke crkve. 🌍

»Život sa 10+«, deo I

RUMUNIJA | 17. decembar

Pastor Danijel

Projekt je počeo jednostavnom izjavom: »Odvoj jedan sat dnevno za Boga!« To je bilo obećanje koje je pastor Danijel Ćirileanu ozbiljno shvatio. Dok je bio u službi kao direktor za mlade u oblasti HAC-a, bio je pokrenut od strane ostalih crkvenih vođa Rumunske unije, da mladi napišu na listu papira šta bi za Boga mogli da učine u toku te kalendarske godine.

Koji je bolji način nego provesti sat vremena sa Bogom planirajući kako dopreti i duhovno ojačati mlade?

»To je bila moja najuspešnija godina«, rekao je. »Obećao sam Gospodu da ću odvojiti jedan sat dnevno, i morao sam to da učinim. Izabrao sam vreme koje mi je najviše odgovaralo, od 23-00, jer sam znao da će to vreme biti nepokriveno.«

U toku tog sata, pastor Danijel je često razmišljao o potrebama mladih ljudi, zapisujući ideje koje su mu dolazile u um.

Kada nije bilo nikakvih ideja, provodio bi vreme u molitvi, ili čitajući nešto iz te oblasti.

»U svakom slučaju, to vreme nije bilo moje. Bilo je odvojeno za Boga.«

»Šta ako bismo mogli...«

A, onda mu je jedne večeri jedna ideja došla na um. »Šta ako bismo mogli da u to uključimo naše visoko obrazovane vernike – intelektualce u našoj crkvi – koji bi dopirali do mladih ljudi izvan Crkve, među kojima ima dosta onih koji svetovno razmišljaju. Šta bi se dogodilo, ako bismo mogli da im ponudimo uspešni program životnog stila u državnim školama?

Što je više razmišljao o toj temi, ideja se razvijala, prema tri glavna cilja. Projekat bi obuhvatao:

1. Obrazovati i osposobljavati decu i mlade da primenjuju uspešne životne veštine.

2. Razvijati međusobne odnose sa učiteljima i profesorima na akademskim časovima.

Brze činjenice

- Na Karpatima u Rumuniji živi preko 400 različitih vrsta sisara, uključujući i karpatsku kamou, jednu vrstu planinske koze.
- Najveća populacija mrkog medveda u Evropi živi u Rumuniji.
- Temišvar je bio prvi grad u Rumuniji i u Evropi koji je imao ulično osvetljenje 1884. godine.

3. Ohrabrivati decu koja učestvuju u programu da se pridruže aktivnostima izviđača ili drugih omladinskih adventističkih programa.

Otvoriti vrata

Međutim, pre nego što se bude izašlo u škole sa tom idejom, pastor Danijel je ohrabrivao mlade u svojoj oblasti da budu uključeni u što više različitih tipova javnih misionarskih aktivnosti, kao što su, na primer, seminari za borbu protiv pušenja, ili neke druge zdravstvene inicijative. »I kada su škole uvidele da smo zainteresovani za takvu oblast misioniranja, i to ne samo zainteresovani, već da posedujemo odlične vaspitne materijale, zatražili su od nas da im pomognemo.«

To su bila otvorena vrata za koja smo se dugo molili. Na sastanku sa direktorima škola i profesorima, bili smo spremni da poslušamo njihove potrebe i brige. Kako je Rumunija podeljena u šest različitih oblasti, koje se sve međusobno razlikuju po kulturi, razvoju ekonomije i društvu, želeli smo da osmisimo paket koji bi se uklapao i zadovoljio potrebe svake oblasti. Tako smo uz pomoć profesora, napravili upitnik za učenike, da bismo saznali, da je u velikim gradovima

najveći problem među mladima, borba protiv zavisnosti, dok je u seoskim krajevima najveći problem mladih, kako da se ponašaju u društvu, imajući na umu moralne probleme. Drugo, što je potrebno mladima je upravljanje karijerom, ili vođenje zdravog načina života.

Prema ovim informacijama, pastor Danijel mogao je da sastavi odgovarajući starosni program, koji se zasniva na interesovanjima mladih i specifičnim potrebama u toj oblasti.

Toplo prihvaćen

Školske vlasti i profesori bili su oduševljeni. Program nazvan »Život sa 10+« biće ponuđen u sklopu dodatnih vannastavnih aktivnosti, na kome će se obrađivati različite teme, i održavani razni seminari, usklađeni prema godinama starosti učenika. Neke oblasti u kojima bismo radili, uključuju problem zavisnosti, ishrane, ličnog razvoja, društvenih odnosa (tema posebno namenjena tinejdžerima), lične finansije, uticaj tehnologije, odgovornost na Internetu.

»Jedini uslov koji postavljaju jeste da ne prezentujemo religiozne seminare u školama. Međutim, možemo pozivati mlade na specijalne programe, u adventističkim omladinskim kampovima, u kojima imamo molitve, duhovna razmišljanja, hrišćanske pesme i druge zajedničke aktivnosti.«

Jednonedeljni kamp pokazao se kao veoma uspešan za grupu od 80 do 130 mladih ljudi. Profesori su, takođe, pozvani da učestvuju u kampu, zajedno sa učenicima, čineći deo tima koji nadgleda aktivnosti mladih. 🌐

(nastavak naredne sedmice)

»Život sa 10+«, deo II

RUMUNIJA | 24. decembar

Pastor Teofil

(Nastavak iz prethodne sedmice)

Izazovi kampa

Pastor Danijel nam iznosi iskustvo direktorke jedne škole koja je došla u kamp, jer je njena kćer učestvovala u kamperskim aktivnostima. Ova direktorka bila je protiv bilo kakvog nametanja duhovnih aktivnosti i imala je posebne kritike upućene adventističkim hrišćanima.

»Za vreme nekoliko prvih dana provedenih u kampu, ona je bila protiv bilo kakvih duhovnih aktivnosti, ne dozvoljavajući nam da se molimo sa ostalom decom ni pred obroke«, priseća se pastor Danijel.

Osoblje u kampu bilo je primorano da svoje duhovne aktivnosti praktikuje manje upadljivo, koristeći simbole.

Tokom tog vremena, pastor Danijel je pitao decu da uporede svoje rodite-

lje sa nečim. Kćer ove direktorke dala je prekrasan odgovor, govoreći o svojoj majci. Ona je uporedila svoju majku sa mastilom za štampač (kertridž), koji se ispraznio i treba da bude ponovo napunjen. Dok je govorila, devojčica je spomenula da je naučila od svoje drugarice, adventistkinje, kako da se svake večeri moli za svoju majku.

Iznenadena tim rečima, njena stroga majka, počela je da plače. »Ti se zaista moliš za mene?« Devojčica je samo potvrdno klimnula glavom.

Srce ove žene bilo je pokrenuto. Molitve, duhovna razmišljanja i druge duhovne aktivnosti više nisu predstavljale problem za ovu ženu.

U narednih pet godina, ova direktorka nastavila je da dolazi u adventistički kamp i preporučivala na svim sednicama školskih odbora da se adventistima odobri da organizuju i drže seminare u svim školama u njenoj oblasti. Bog zaista deluje na prekrasan način!

Pastor Danijel Ćirileanu sada služi kao direktor za omladinu u Rumunskoj uniji. On rukovodi programom zdravog životnog stila, širom države.

Misionske informacije

- U Rumuniji je izrazito dominantna Pravoslavna crkva. Izdvajaju se, takođe, Rimokatolička, Grkokatolička, razne protestantske denominacije, jevrejska, a u jugoistočnom delu države i neke muslimanske zajednice.
- Po nekim istorijskim spisima, u Transilvanskoj oblasti Rumunije u 16. i 17. veku bilo je oko 50.000 svetkovalaca Subote.
- Danas je u Rumuniji aktivno 1.104 adventističkih crkava, sa nešto više od 65.961 vernika.
- Za dodatne priče iz Misioniskog časopisa »Reflektor« i Inter-evropske divizije (IED) GK hrišćanske adventističke crkve, idite na www.adventistmission.org/dvd

Rastuće partnerstvo

Teofil Brasov je projektni menadžer u oblasti HAC-a koja se zove Muntenia. Trenutno, njegova kancelarija održava partnerstvo sa 50 osnovnih i srednjih škola, u kojima nudi program 10+.

Ovo partnerstvo kancelarije oblasti HAC-a i škole pokriva 8 od 10 okruga Muntenia oblasti. Prošle godine je 2.400 učenika iz oblasti pastora Brasova, učestvovalo na seminarima koji su bili organizovani od strane Hrišćanske adventističke crkve. Njihov broj stalno raste. Uz vannastavne aktivnosti i pomoću adventističkog kampa, omladinsko odeljenje organizuje profesorsku konvenciju – jedan vikend pred početak školske godine

»Za vreme konvencije, predstavljamo program 10+«, kaže pastor Teofil. »Takođe, pokrivamo oblasti ličnog

razvoja, nudeći seminare za različita interesovanja. U isto vreme, koristimo ove konvencije da ohrabrimo nastavnike i profesore, da se međusobno upoznaju i osnuju jedno udruženje. Na prošlogodišnjoj konvenciji, koju smo održali u našem omladinskom centru, bilo je prisutno preko 90 neadventističkih učitelja i profesora.

Da učinimo da svet bude bolje mesto

»Mi želimo da učinimo da svet bude bolje mesto, i podelimo vrednosti koje smatramo važnim. »Jedna od naših najvećih potreba je da proširimo broj predavača / trenera – među kojima su svi volonteri, i naravno da imamo sredstva da ih poučavamo.«

Deo novca iz dara trinaeste Subote biće upotrebljen za proširenje palete materijala koji koristimo u programima. Deo novca biće upotrebljen za plaćanje učiteljsko – profesorske konvencije, koja je besplatna za učesnike. Novac će biti upotrebljen i za pokrivanje troškova organizacije letnjih kampova.

»Kao pastor, uviđam da je ovo način na koji misija treba ubuduće da bude usmerena. Kao pastor često propovedam Subotom, međutim, ovo je način na koji treba praktično sprovesti naučenu teoriju u praksu u toku radne sedmice. To je način na koji možemo da učinimo nešto za svoju zajednicu u kojoj živimo – posebno za omladinu.«

Hvala vam što ćete velikodušno da prilažete svoje darove trinaeste Subote ovog tromesečja, i što ćete na ovaj način pomoći ovaj posebni misijski projekat u Rumuniji. 🌍

Program četrnaeste Subote

➤ Uvodna pesma	»Spasi one koji ginu«, <i>Pesmarica hrišćanske adventističke crkve</i> , broj 367
➤ Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	'Evropski ispiti za mlade i odrasle'
➤ Darovanja	
➤ Završna pesma	»Tražeći izgubljene«, <i>Pesmarica hrišćanske adventističke crkve</i> , broj 373
➤ Završna molitva	

Napomena za vođu subotne škole: Pozivamo vas da izaberete omiljenu pesmu, da uputite molitvu Bogu, da iznesete uvodnu reč dobrodošlice i navedeni program. Prikupite misioni dar, uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsetite prisutne, da ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, da to mogu da učine on-lajn preko našeg sigurnog, pouzdanog veb-sajta: www.adventistmission.org/give Hvala vam!

Učesnici: 2 naratora – narator 1 postavlja pitanja, narator 2 odgovara na pitanja.

Rekviziti: Zastave ili slike zastava Austrije, Francuske, Italije i Rumunije.

[Napomena: učesnici ne moraju da znaju svoje tekstove napamet, ali moraju biti dovoljno upoznati sa materijalom.]

Narator 1: Tokom ovog tromesečja, slušali smo priče o ljudima koji žive u Austriji, Francuskoj, Italiji i Rumuniji. To su države u kojima se odigravaju projekti 13. Subote u ovom tromesečju.

Narator 2: Danas za naš specijalni subotni školski program, setićemo se

nekih stvari, koje smo naučili u ovom tromesečju.

Narator 1: Pokušajte da vidite na koliko ćete pitanja dati tačan odgovor, međutim, nemojte se brinuti, ako ne znate odgovore na sva pitanja. Nikada nije kasno da nešto novo naučite!

Narator 2: Ako smatrate da znate odgovor na pitanje, podignite ruku, a mi ćemo vas prozvati.

Pitanje 1: U kojoj svetskoj diviziji naše Crkve se nalaze zemlje o kojima smo govorili u ovom tromesečju?

Odgovor 1: Inter-evropska divizija (IED). U ovoj svetskoj diviziji imamo 2.550 crkava, 548 grupa vernika i 178.380 krštenih vernika.

Pitanje 2: U kome gradu i kojoj državi se adventisti okupljaju u prizemlju stambene zgrade?

Odgovor 2: Ragusa, Italija, nalazi se na ostrvu Siciliji. Grupa vernika je prerasla postojeći prostor, i veoma im je potreban mnogo veći prostor. Naš dar 13. Subote, pomoći će im da sagrađe novu crkvenu zgradu.

Pitanje 3: Istina ili laž – program »10+« je program koji pomaže deci u Rumuniji da poboljšaju svoje matematičke sposobnosti i veštine.

Odgovor 3: Laž. Program »10+« je vannastavni program Hrišćanske adventističke crkve koji se nudi učenicima osnovnih i srednjih škola širom Rumunije. Ovaj program obrađuje teme, prilagođene uzrastu učenika kao što su zdravlje i ishrana, problem zavisnosti, lični razvoj i dobro ponašanje, društveni odnosi (problemi specifični za tinejdžerski uzrast), finansije, uticaj tehnologije, odgovornost prema društvenim mrežama i druge.

Deo naših darova 13. Subote obezbediće materijale za ove seminare i nastavu, kao i finansije za obuku učite-

lja / profesora i sedmodnevni boravak na kampu za učenike.

Pitanje 4: U kome gradu i državi su vlasti odobrile samo Hrišćanskoj adventističkoj crkvi da deluje, rukovodeći programima za pomoć u hranu ugroženim porodicama?

Odgovor 4: U Raguzi u Italiji, na ostrvu Siciliji.

Pitanje 5: U toku ovog tromesečja, upoznali smo jednog mladog Jevrejina, koga se otac odrekao, kada je odlučio da postane hrišćanin. U kome gradu i državi je ova porodica živela?

Odgovor 5: Pariz, Francuska. U ovoj državi nalazi se treća najveća jevrejska imigrantska populacija na svetu, posle Izraela i SAD-a. Deo darova biće upotrebljen za izgradnju jevrejsko-adventističkog centra prijateljstva u Parizu.

Pitanje 6: Izbeglice sa Bliskog istoka utočište nalaze u adventističkoj crkvi u tom gradu, jer se tamo osećaju prihvaćenim i voljenim. Neki su bili kršteni. Kako se zove taj grad?

Odgovor 6: Beč u Austriji. Ljudi iz raznih zemalja proslavljaju Boga u međunarodnoj hrišćanskoj adventističkoj crkvi u Beču. Zgrada u kojoj se trenutno sastaju veoma je stara i vlažna. Deo darova 13. Subote biće upotrebljen da se izgradi nova zgrada bliže centru grada.

Pitanje 7: U kojoj evropskoj državi je najpre propovedana adventistička doktrina?

Odgovor 7: U Italiji. Čovek po imenu M. B. Čehovski, bivši poljski katolički sveštenik, koji je bio kršten u SAD-u 1857. godine, otišao je u Italiju kao nezvanični misionar 1864. godine.

Pitanje 8: Istina ili laž – Ne postoji adventistička bolnica u Francuskoj.

Odgovor 8: Istina. Ne postoji adventistička bolnica, međutim, postoji dom za stara lica koji se zove »Vila Rozmari«. Deo darova 13. Subote biće upotrebljen za izgradnju jevrejsko-adventističkog centra prijateljstva u Parizu.

Pitanje 9: U kojoj državi u Evropi živi najveća populacija mrkih medveda?

Odgovor 9: U Rumuniji. Uz medvede, na Karpatima živi oko 400 različitih sisara, uključujući i karpatsku kamou, jednu vrstu planinske koze.

Pitanje 10: Koji je grad o kome smo čitali ovog tromesečja poznat po svojoj muzici?

Odgovor 10: Beč u Austriji. Mnogi mladi ljudi dolaze u Beč da studiraju na poznatim muzičkim fakultetima i drugim univerzitetima. Neki među njima dolaze u međunarodnu adventističku crkvu.

Pitanje 11: U kome evropskom gradu je beskućnik o kome smo čitali spavao sa dabrovima?

Odgovor 11: U Beču. Čovek se zove Ferdinand. Posle mnogih godina života na ulici, bio je rehabilitovan uz pomoć ADRI-nog centra uticaja u Beču. Danas je Ferdinand projektni menadžer, u službi za svoje bližnje.

Pitanje 12: Koja država od četiri pomenute države u ovom tromesečju ima najveći broj adventističkih crkava i vernika?

Odgovor 12: Francuska. U ovoj državi imamo 122 crkve sa 13.712 krštenih vernika. Postoji nekoliko adventističkih crkava u Parizu. Jedna među njima je nekada bila korišćena kao podzemna bioskopska sala. Trenutno se u toj bivšoj podzemnoj bioskopskoj sali nalazi jevrejsko-adventistički centar. Deo darova biće upotrebljen za izgradnju nove zgrade ove crkve koja raste.

Pitanje 13: U kojoj državi je 90 neadventističkih učitelja /profesora prisustvovalo na vikend konvenciji, organizovanoj na omladinskom kampu Hrišćanske adventističke crkve, na kojoj su učestvovali u projektu usmerenom srednjoškolicima?

Odgovor 13: Rumuniji. Za vreme konvencije, organizatori su nudili i seminare za lični razvoj i napredovanje, ohrabrujući učesnike da se međusobno upoznaju i formiraju male grupe za podršku ovom izuzetnom projektu.

Pitanje 14: Jedan mladić je čvrsto stao braneći svoju veru i dan od odmora Subotu, odbijajući da se takmiči na nacionalnoj matematičkoj olimpijadi u svojoj državi, jer je bila zakazana u Subotu. Nakon razgovora sa ovim mladim čovekom, organizatori ove matematičke manifestacije odložili su takmičenje i zakazali novi termin (petak). U kojoj državi je ovo takmičenje održano?

Odgovor 14: U Italiji.

Pitanje 15: Od četiri glavna jezika koji se govore u državama o kojima smo čitali u proteklom tromesečju, koji jezik spada u one za koje se najčešće strani učenici i studenti odlučuju da ih studiraju?

Odgovor 15: Francuski je drugi jezik na svetu po zastupljenosti posle engleskog. Adventistički univerzitet u Kolonžu u Francuskoj, nudi časove francuskog jezika i kulture. Adventistička škola u Austriji, Seminar Bogenhofen nudi časove nemačkog jezika, a italijanski koledž u Firenci obezbeđuje časove za one koji žele da nauče italijanski jezik.

Narator 1: Nadamo se da ste uživali u ovom kratkom pregledu tema o kojima smo čitali u ovom treomesecju – i možda ste nešto novo naučili!

Narator 2: Darovi koje ćete priložiti danas izvršiće veliki uticaj na živote ljudi koji žive u ovim državama.

Narator 1: U Italiji i Austriji, vaša darovanja obezbediće izgradnju toliko potrebnih novih, većih crkvenih zgrada. U Francuskoj vaša darovanja otvoriće mogućnost za izgradnju novog jevrejsko-adventističkog centra uticaja, dok će u Rumuniji, vaša darovanja podupreti program pozitivnog delovanja na živote hiljada dece i mladih u državnim školama, posredstvom seminara i treninga zdravog načina života.

Narator 2: Hvala vam što ćete danas podržati aktivnosti i misiju Hrišćanske adventističke crkve svojim velikodušnim darovanjima.

[Prikupljanje darova uz odgovarajuću instrumentalnu muziku]

Budući projekti za trinaestu Subotu

Sledećeg tromesečja upoznaćemo Trans-evropsku diviziju (TED). Posebni projekti obuhvataju:

- Novu crkvu u Dublinu u Irskoj.
- Nove spavaonice u adventističkoj srednjoj školi Maruševac u Hrvatskoj.
- Evanđeoski omladinski centar u adventističkoj crkvi Betel u Oslu u Norveškoj.
- Hope Channel (Kanal nade) televizijski studio u Varšavi u Poljskoj.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Francuske, Italije, Austrije i Rumunije u Inter-evropskoj diviziji (IED), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u svom Internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Italija: www.italia.it/

Rumunija: <http://romaniatourism.com>

Francuska: <http://about-france.com>

Austrija: www.lonelyplanet.com/austria

Korisni crkveni veb-sajtovi::

Inter-evropska divizija: eud.adventist.org

Austrijska unija HAC-a: www.adventisten.at

Francusko-belgijska unija oblasti: www.adventiste.org

Italijanska unija crkvenih oblasti: www.avventisti.it

Rumunska unija oblasti: www.adventist.ro

Adventistički misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu naći opisi događaja iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o svetskoj misiji Hrišćanske adventističke crkve koje možete pronaći na sajtu subotne škole:
www.subotnaskola.org.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	prof. Tomislav Stefanović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

Inter-evropska divizija

UNIJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVNI	POPULACIJA
Austrija	50	12	4.135	8.616.000
Bugarska	119	122	7.228	7.181.000
Češko-slovačka	186	39	9.811	15.975.000
Francusko-belgijska	162	20	16.589	76.165.000
Italija	111	18	9.327	62.952.000
Severna Nemačka	338	16	19.290	46.715.806
Portugalija	95	23	9.298	10.349.000
Rumunija	1.104	240	65.961	19.839.000
Južna Nemačka	222	12	15.470	34.416.194
Španija	111	41	16.525	46.476.000
Švajcarska	52	5	4.546	8.331.000

UKUPNO: 2.550 548 178.380 336.996.000
 Broj crkvi i skupnosti iz 2015. godine
 Broj skupnosti i članova iz Adventističkog godišnjaka 2015. godine

PROJEKTI:

- 1 Izgradnja crkve u Beču, Austrija
- 2 Izgradnja adventističke sinagoge u Prizu, Francuska
- 3 Izgradnja crkve u Raguzi, Italija

DEČJI PROJEKT: Obezbediti hrišćanske vrednosti/adventističke časove deci iz Rumunije

